

ПОЗОРИШНЕ НОВИНЕ

www.narodnopoziroiste.rs

Издаје Народно позориште у Београду

„ХЕНРИ ШЕСТИ“ У ГЛОБ ТЕАТРУ

ПРЕДСТАВОМ „ХЕНРИ ШЕСТИ“ ОТВОРЕНА 144. СЕЗОНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

За почетак, четири премијере

Нова, 144. сезона Народног позоришта, отворена је 15. септембра представом „Хенри Шести“, која је одиграна у оквиру званичне селекције 46. БИТЕФ-а. Извођењу овог Шекспировог комада у режији Никите Миливојевића, који је имао две веома успешне премијере – 11. маја у лондонском Глоб театру и 15. јуна на Великој сцени, присуствовали су, између осталих, министар културе Републике Србије Братислав Петковић, државни секретар у Министарству културе Мирослав Тасић и шеф кабинета министра културе Мирослав Јанковић. После представе, у Музеју Народног позоришта је одржан Округли сто БИТЕФ-а, на којем је, поред редитеља Миливојевића,

учествовао и део глумачке екипе. Иначе, на овогодишњем Фестивалу, који је одржан од 12. до 22. септембра, у главној селекцији је изведено 13 представа из осам земаља.

Прва премијера у новој сезони је одржана синоћ на Великој сцени, а реч је о кратком балету „Наполи“, који је изведен у оквиру представе „Triple Bill“. У главним улогама су наступили Ана Павловић и Јован Веселиновић, уз солисте Балета. Иначе, балетски ансамбл припрема и целовечерњу продукцију „Петар Пан“ у кореографији Бруса Стајвела, на музику Томаса Семанског. Овај балет ће бити

особно интересантан деци, те се предвиђају и матине извођења. У представи учествују солисти и ансамбл Балета, а премијера је пред-

вијена за прву половину новембра, на Великој сцени.

Већ 3. октобра, уследиће нова драмска премијера – на Сце-

ни „Раша Плаовић“ биће изведен „Грађанин племић“ Ж. Б. П. Молијера, у режији Даријана Михајловића, који је остварен у копродукцији са Српском драмом Народног позоришта из Приштине са седиштем у Косовској Митровици, а Југ Радивојевић је започео припреме Анујевог „Женског оркестра“.

(више на стр. 2, 3 и 4)

НАПОЛИ

ПОЗОРИШНЕ
НОВИНЕ

вечерње
НОВОСТИ

ПОПУСТ
ПРИ КУПОВИНИ КАРТЕ

20%

САРАДЊА СА АМБАСАДАМА

У оквиру сарадње управе Народног позоришта са дипломатским представништима у Републици Србији, 3. септембра је у нашој Кући гостовала индијска плесна група „Катак“, са представом под насловом „Она“,

која истиче женски принцип универзума, о древним богињама које се помињу у Риг Веди, једном од најстаријих записа у историји, насталом између 1700. и 1100. године пре нове ере. Познати „Бестер квартал“ из Пољске је на концерту одржаном 18. септембра на Великој сцени промовисао свој најновији албум, „Metamorphoses“. Овај ансамбл је у међународним размерама познат по извођењу клезмерске музике, коју последњих година обогађује импровизацијама са елементима цеза, класичне и авангардне музике.

Р. П. Н.

ЖЕНСКИ ОРКЕСТАР

Драмски ансамбл увелико спрема комад познатог француског писца Жана Ануја „Женски оркестар“, у режији Југа Радивојевића. Премијера ове музичке трагикомедије из 1957. биће почетком новембра на Сцени „Раша Плаовић“, а у подели су Бојана Стефановић, Даниела Кузмановић Павловић, Нела Михајловић, Калина Ковачевић, Златија Ивановић, Јелена Хелц Весковић, Вук Костић и Бранислав Томашевић. Драматург представе је Ивана Димић, која је уз редитеља и аутор адаптације, сценограф Борис Максимовић, костимограф Марина Меденица, композитор Владимир Пејковић, а о сценском говору брине Радован Кнежевић.

Р. П. Н.

ПОМОЋ ВРАЊАНЦИМА

Народно позориште у Београду и овог пута помаже колегама у невољи и приходе од по једне балетске, драмске и оперске представе са септембарског репертоара – „Ко то тамо пева“, „Стаклена

менаџерија“ и „Евгеније Оњегин“ – намеђује обнови Позоришта „Бора Станковић“ у Врању. Национални театар, као својеврсна кровна позоришна институција у Србији, кроз бројна гостовања и копродукције, али и политиком отворене сцене за колеге из целе земље, годинама указује на важност сарадње са театарима ван Београда. Стога је Народно позориште колегама из Врања понудило да своје представе играју на Сцени „Раша Плаовић“, док се не оспособи њихова матична сцена.

Р. П. Н.

ИНТЕРВЈУ | БОЖИДАР ЂУРОВИЋ, УПРАВНИК НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Врхунска уметност стабилност

У претходној сезони је изведено 12 премијера, одиграна је укупно 481 представа, пред око 150000 гледалаца. Поред тога, сва три ансамбла су имала бројна гостовања у земљи и иностранству, Кућа је потписала више Протокола о сарадњи са међународним и домаћим уметничким и вануметничким институцијама, настављена је фаза реконструкција позоришта... Да ли сте задовољни оствареним резултатима?

Свеукупну слику позоришта у Србији понајбоље осликава знатно мањи број премијера у односу на претходне године. И поред такве опште слике, ми смо се потрудили и верујем да смо успели да изађемо из тог рама, захваљујући превасходно уметничким капацитетима Куће, очуваним уметничким занатима али и вануметничким ресурсима, добром планирању, а посебно захваљујући организацији рада, која и поред напретка још увек није на задовољавајућем нивоу. Остварили смо изузетно богату и квалитетну продукцију која је, на основу велике посећености представа од стране публике, али и на основу мишљења бројних релевантних позоришника из земље и из иностранства, на високом уметничком нивоу. Са друге стране, сваке године чинимо много на плану фазне реконструкције, пре две године капитални радови су учињени приликом отварања простора Му-

зеја Народног позоришта, а прошле године то је била реконструкција Сцене „Раша Плаовић“, која је данас један од најлепших камерних сценских простора у Београду. Реновирање библиотеке и сале за читаће пробе, нови балетски под, сређивање оркестарске собе, гардероба, редовни сервис сцена, али и опремање уметничких салона на Великој сцени, део су редовних активности које за циљ имају оптимизацију услова рада, превасходно за уметнике, чиме се стварају предуслови за остваривање још бољих уметничких резултата. Није

је нужно парцијално решење проблема, које изискује велике напоре и велика материјална средства. Очекујемо да ћемо, као и до сада, у квалитетној сарадњи са Министарством културе и ангажманом донатора, у догледно време решити и овај горући проблем.

Шта можемо да очекујемо у новој 144. сезони, односно какви су планови за наредни период?

Уметничке дирекције су предложиле репертоар за следећу календарску годину, и ми смо у фази консултација и креирања репертоара, који ће зависити и од буџета којим ћемо располагати. Тај репертоар пре објављивања треба да усвоји Управни одбор, а циљ управе је да и у овој позоришној сезони имамо исти број премијера као у прошлој, а да квалитет буде још бољи. Када је реч о уметности, није све увек у рукама ни управе, ни уметника, али смо сигурни да је циљ свих истоветан и да ћемо у квалитативном смислу направити још један искорак, водећи рачуна о и великом уметничким ресурсима које имамо, и о потреби да ангажујемо иностране уметнике озбиљног формата, али и о нашој будућности – младим и талентованим уметницима, који на квалитетан начин треба да освеже ансамбле. Такође, како темељна истраживања која смо спровели заједно са Заводом за проучавање културног развоја показују, највећи проценат наше публике чине млади и ми желимо да тај тренд још више продубимо, да и репертоаром, али и

Долази време које захтева нови начин продукционог размишљања, јер нас реалне економске околности приморавају на промену навика и већи ангажман менаџмента театара у реализацији планиране продукције.

у мојој природи да будем задовољан постигнутим, али осећај задовољства је субјективан, а резултати су објективни. Но, пред нама су, између осталог, и два озбиљна изазова: замена уређаја у димерској соби, за коју већ дуже од 10 година нема производње резервних делова, као и вишедеценијски проблем набавке инструмената за наш Оркестар. Повремено куповање инструмената из сопствених прихода

ПРЕМИЈЕРА НОВОГ ЈЕДНОЧИНОГ БАЛЕТА

Фестивал цвећа у Напуљу

Од синоћ, 28. септембра 2012, репертоар Балета Народног позоришта је богатији за још један једночинни балет – „Наполи“ Огиста Бурновиле. Овај полчасовни комад чине два дела, Pas de six из истоименог целовечерњег Бурновиловог балета и Pas de deux из „Фестивала цвећа у Гензани“

(Flower Festival in Genzano), истог познатог данског кореографа. Бурновилеову кореографију на музику Едварда Хелстеда и Холгера Симона Паулија, на нашу сцену је пренео директор Балета, Брус Стајвел. Премијера „Наполи“ је играна у оквиру целовечерњег програма „Triple Bill“, који су чинили и

Ана Павловић и Јован Веселиновић

И економска

бројним другим активностима које спроводимо понајвише у Музеју Народног позоришта, као и активним маркетиншким приступом, анимирамо и омладину средњошколског узраста да редовно посећује наше представе, што би, по нама, било јако значајно за развој друштва.

Музеј Народног позоришта је успео да у кратком временском раздобљу свог постојања начини велики програмски помак...

Често сам говорио о неопходности чувања традиције на квалитетан и систематизован начин и, с тим у вези, постојање Музеја је она карика која нам је била неопходна. Многобројни програми, учестала гостовања наших изло-

жби у земљи и иностранству, велики број посетилаца, њих 19500, и перманентно интересовање медија, говоре у прилог томе да смо начинили важан искорак на пољу очувања наше традиције и, најзад, нашег идентитета. Интензивно радимо на томе да обезбедимо оптималне услове за рад у Музеју, у фази смо сређивања депоа у којем ћемо трајно заштитити све оно што смо систематизовали и успели да сачувамо од заборава, активно радимо на формирању збирки и спремни смо да одговоримо на све захтеве струке када је у питању квалитетан музеолошки рад.

Последњих година Народно позориште је често гостовало у иностранству, а било је и дома-

ћин бројним уметницима и значајним театрима из региона и света. Шта на плану међународне сарадње можемо да очекујемо у овој сезони?

Бројни потписани међународни протоколи које смо у пракси реализовали много пута, сарадња са дипломатским представништвима у Србији, део су стратегије позиционирања Националног театра у релевантне европске позоришне оквири, чији смо органски део. Наставак и унапређење те сарадње су наш циљ и у овој сезони, посебно ако имамо у виду да су важни ефекти те сарадње ширење наше културе у свету, чиме доприносимо имиџу Србије у свету, а конкретна реализација зависиће од економских прилика и наше способности да проблеме те врсте превазиђемо.

Финансије, нарочито у овим кризним временима, намећу се као незаобилазна тема нашег разговора. На који начин ћете обезбедити довољно средстава да би сви зацртани планови били остварени?

Иако нам постојећа законска регулатива не иде у прилог, и даље ћемо покушавати да за Народно позориште везујемо угледне привредне субјекте, чија донаторска подршка може да се још више унапреди и захваљујући којој бисмо могли да начинимо нове уметничке искораке, са јасним циљем стварања врхунских уметничких достигнућа, али искључиво у реалним економским оквирима да се не би нарушила тешко стечена економска стабилност наше Куће, коју смо после дуго времена успоставили.

■ Микојан Безбрадица ■

„Интервал“ Зорана Марковића и Маше Колар и „Шест плесова“ Јиржија Килијана.

Бурнонвил је рођен у Копенхагену 1805, исте године када и Ханс Кристијан Андерсен који му је касније постао и добар пријатељ. Школовао се у Француској, одакле у Данску доноси француски стил игре у којем доминирају елеганција и отменост. Веома млад, почео је да води Дански краљевски балет. На тој позицији је са крајим прекидима остао скоро 50 година, успешно развијајући балетски репертоар и предано радећи на усавршавању балетских уметника. Био је реформатор мушке плесне технике и осмислио је значајне мушке улоге у време када су балерине доминира-

ле сценом. И сам је био изузетан играч тако да је утицао на развој балетске технике мушких интерпретатора. У току каријере, поставио је око 50 балета, као и бројне дивертисмане у оперским и драмским представама. Његови балети говоре о свету у којем владају ред, смисао, лепота и хармонија.

„Наполи“, који у интегралној верзији представља срж Бурнонвилове креативности, праизведбу је имао 1842. у Данском краљевском балету у Копенхагену. Током век и по дугог сценског живота, бројни светски балетмајстори и играчи су оставили свој траг у оригиналној кореографији, али је она упркос томе преживела до наших дана без битнијих измена. Последњих

година, на сценама је најчешће скраћена верзија, која се изводи уз „Празник цвећа у Гензану“.

Инспирацију за овај балет, Бурнонвил је нашао приликом посете италијанском граду Напуљу. Локални колорит и град који је у сталном покрету, подстакли су његову креативност. Ово дело говори о срећи и носи посебну енергију која је обележила Бурнонвилу каријеру, коју су нам, заједно са фестивалском атмосфером, на премијери дочарали Ана Павловић и Јован Веселиновић у главним улогама, уз солисте Балета Народног позоришта. У главним улогама ће наступати и Далија Иманић, Бојана Жегарац и Јовица Бегојев.

■ Бранкица Кнежевић ■

ОКТОБАР 2012.

ИЗЛОЖБЕ
ПРВА ПОСТАВКА
аутор Зорица Јанковић
БИЗАРНА СМРТ ДАБЛУТИА
аутор Зоран Блажина

СУСРЕТИ

25. 10 | 18.00 ДОБРИЛА БОГОШЕВИЋ, примадона

СЕЋАЊЕ

30. 10 | 18.00 ДУШАН ШЕВИЋ, некадашњи директор
Технике Народног позоришта

ПРОМОЦИЈЕ

18. 10 | 18.00 Дејан Пенчић Пољански,
ЕГОН САВИН
Издавач Српско народно позориште, Нови Сад

ШКОЛСКИ ЧАС

10. 10 | 12.00 МИЛА ДРАГИЋЕВИЋ, првакиња
балета

ТРИБИНА

25. 10 | 10.00 КУЛТУРА, УМЕТНОСТ И АУТОРСКО
ПРАВО У СРБИЈИ – УЧИМО ОД ПРОШЛОСТИ
И СТВАРАЈМО БУДУЋНОСТ, у организацији
„Балканкулт фондације интерес“

ОТВОРЕНА ВРАТА

06. и 20. 10 | 11.00 и 13.00 часова

Музеј Народног позоришта у Београду. Тел: 328 44 73

ГЛУМАЧКО ПИСМО

Књиге драмског уметника Дејана Чавића „Представа позоришта“ и „Употреба гласа“, представљене су у среду, 19. септембра, у Музеју Народног позоришта у оквиру програма „Глумачко писмо“.

Поред аутора, о књигама су говорили театролог др Зоран Т. Јовановић, издавач Јагош Ђуретић, глумац Павле Минчић и драматург Ивана Димић.

М. Б.

ВЕЧЕ СА МАРИНОМ МЕДЕНИЦОМ

Сусрет са костографкињом Марином Меденићом одржан је у среду, 26. септембра, у препуном Музеју Народног позоришта. О уметници су говорили чувена костографкиња, професорка Зо-ра Давидовић, сценограф Герослав Зарић, флаутиста Љубиша Јовановић, а разговор је водио драматург Жељко Хубач. Глумац Хаџи Ненад Маричић прочитао је писмо ре-

дителя Никите Миливојевића, док се историчарка уметности Миланка Тодић присутнима обратила путем видео поруке. Видео материјал који је репрезентовао рад Марине Меденице, припремио је Петар Антоновић.

Р. П. Н.

ПОДМЛАЂИВАЊЕ ДРАМСКОГ АНСАМБЛА

Искорак у будућност

Други део прошле сезоне, у Драми Народног позоришта између осталог ће остати упамћен и по томе што је ансамбл појачан са троје младих и даровитих глумаца – Калином Ковачевић, Павлом Јеринићем и Бојаном Кривокапићем. Као стални члан Куће, Калина ће прву премијеру имати почетком новембра у Анујевом „Женском оркестру“, а двојица њених колега су прошла већ „ватрено крштење“ са Шекспировим „Хенријем Шестим“. У изјави за Позоришне новине, наши саговорници оцењују да стални ангажман представља један од најзначајнијих тренутака у њиховој досадашњој каријери.

Калина Ковачевић је на Факултету драмских уметности дипломирала са непуну 21 година и то са оценом десет, од када је била слободни уметник. „Статус у којем сам сада ми је изузетно важан, не само из угла некакве материјалне сигурности, већ нарочито због чињенице да сам члан – Народног позоришта. Ту мислим на позицију Националног театра на културној мапи ове земље, на његову традицију и његово место у историји нашег народа, затим на могућност остваривања континуитета који је веома битан за младог глумца – кроз сарадњу са значајним уметницима из овог дела Европе и шире, као и кроз рад у оквиру изванредног глумачког ансамбла, једног од свакако најбољих у региону“, оцењује Калина, која је у Народног позоришту дебитовала 2006. го-

дине улогом Ирине у Чеховљевој драми „Три сестре“, после чега су уследиле роле у представама „Велика драма“, „Призори егзекуције“ и „Веселе жене Виндзорске“.

„Данас је један од круцијалних момената у развоју сваког младог човека, а поготово глумца, када неко својим ауторитетом

на сцени Националног театра први пут заиграо такође 2006, још као студент, улоге Грегорија и Меркуција у Шекспировом „Ролеу и Јулији“. Наш саговорник, који тренутно игра у представама „Хенри Шести“, „Веселе жене Виндзорске“, „Фигарова женидба и развод“, „Кањош Мацедоновић“, „Мисис Толстој“ и „Госпо-

Бојан Кривокапић, кога публици, осим у „Хенрију Шестом“, може видети и у представама „Фигарова женидба и развод“, „Покојник“, „Државни службеници“, „Дервиш и смрт“, „Хасанагиница“, „Велика драма“ и „Веселе жене Виндзорске“, истиче: „Пријем у Народно позориште је, свакако, најзначајнији

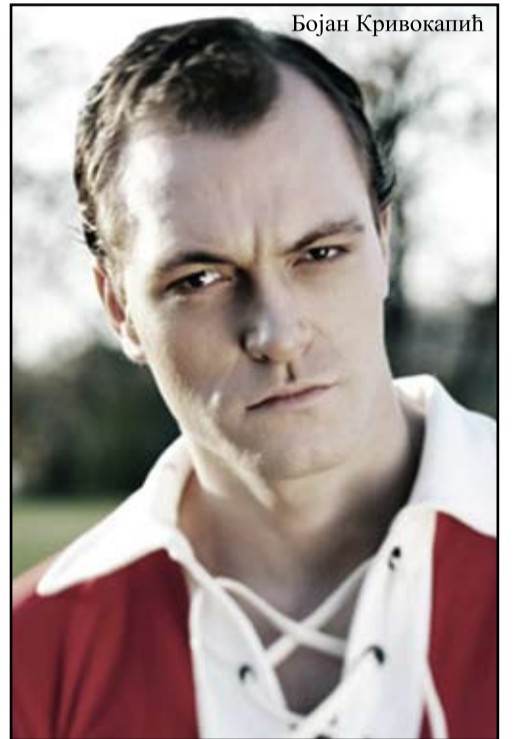
сет година, а да ни један млади глумац не буде примљен, не само у Народно, него и у остала позоришта. Међутим, свестан сам и колико глумаца сваке године изађе са академија, тако да је конкуренција огромна. Ја се сада осећам заштићено и својим радом ћу се трудити да ту заштићеност оправдам. Пре свега, волео бих,

Калина Ковачевић

Павле Јеринић

Бојан Кривокапић

стане иза њега, као што је иза мене стало Народно позориште. Нарочито ми је драго што сам ја трећа генерација у фамилији, после Бранислава Циге Јеринића и мог оца Бранка Јеринића, у Народног позоришту. Они су установили а ја с поносом настављам ту, сада већ могу да кажем – глумачку традицију. Тренутак пријема у стални ангажман сматрам најбитнијим у досадашњој каријери“, каже Павле Јеринић који је

ја министарка“, додаје: „И сада се, као дете обрадујем сваком новом позиву из дирекције Дrame, било да је у питању савремени или класични репертоар, јер као што сви знамо, за младог човека у 26. години, у пуној снази, који је пре само три године изашао са академије, највеће задовољство представља управо да се бави послом који воли, за који се школовао. Окренут је нови лист, надам се једне обимне књиге“.

тренутак у мојој каријери. Како сам у том позоришту највише радио, природно је да сам желео да postanем и његов члан а, са друге стране, заиста сам се везао за људе из ансамбла. Национални театар има праву, позоришну, добру атмосферу, а то је веома битно за младог глумца. Осећам се поласканим и због тога што је данас пријем у стални ангажман прави луксуз. Често се дешава да прође и по де-

као уосталом сваки глумац, да у Народног позоришту радим квалитетне текстове, неvezано за то да ли су класични или савремени. Истинску радост ми причињава што сам у ангажман примљен кад и мој велики пријатељ и колега са класе, Павле Јеринић, са којим сам до сада и радио у највише професионалних представа“, додаје Кривокапић.

■ Микојан Безбрадица ■

КОПРОДУКЦИЈА ДРАМЕ

Грађанин племић

Народно позориште је реализовало копродукцију са Народним позориштем Приштина (Српска драма) са седиштем у Косовској Митровици, која свакако спада у ред најугроженијих ансамбала у Србији. Реч је о познатој Молијеровој комедији „Грађанин племић“, у преводу Сима Матавуља и режији Даријана Михајловића, која је премијерно изведена 29. јуна 2012. у Ораховцу, а чија ће београдска премијера бити 3. октобра на Сцени „Раша Плаовић“. Имајући у виду незавидне услове под којима живи и ради овај ансамбл, редитељ је замислио да се комад игра са смањеним бројем ликова, а да представа буде прилагођена извођењима на трговима по српским енклавама, те је у помоћ позвао Ивану Димић, драматурга Дrame Народног позоришта. О својој адаптацији Молијерове приче о скоројевићству господина Журдена, богатог грађанина који на

Са премијере у Ораховцу

све начине покушава да помоћу својих пара постане племић, Димићева каже: „Свела сам ликове само на главне носиоце радње и њих је остало осам. Сцене су се скратиле и главни заплет се значајно померио ка уводу“, да би „у расплету господин Журден био кажњен за своју покондиреност. Он остаје са својом опаком богатом женом и без наде да ће икада постати племић“. Музику за ову поставку су компоновали Тања Живановић Вегле и Петер Вегле, костимограф је Ивана Васић, а улоге тумаче Игор Дамњановић (Господин Журден), Аника Грујић (Госпођа Журден), Бојан Стојчетовић (Ковијел), Милена Јакшић (Јусила), Милан Васић (Клеонт), Бранко Бабовић (Дорант), Јасмина Стоиљковић (Маркиза Доримена) и Ивана Ковачевић (Николија). Представа се игра без декора, а костими су израђени у радионицама Народног позоришта.

Јелица Стевановић

ПРЕГЛЕД СЕЗОНЕ 2011/12.

У потрази за смислом

Преглед драмских премијера указује на одлучан репертоарски смер ка класичним делима.

Прва премијера на Великој сцени, 22. октобра 2011, била је драма „Кањош Мацедоновић“ аутора и редитеља Виде Огњеновић. Овим делом, у новом кључу, она трага и открива друштвени однос према појединцу, преиспитујући моралне кодексе заједнице. Калдеронов „Живот је сан“ је премијерно изведен 23. јануара 2012, у режији Слободана Унковског. Комад се бави проблемом манипулација, осиноности, али са коначним тријумфом љубави, као једне од врхунских вредности. Уследио је Молијеров „Мизантроп“, у режији и адаптацији Егона Савина који је и ово класично дело прилагодио савременом времену, анализирајући лицемерје корумпиране и неморалне елите. У финалу сезоне, реализован је Шекспиров „Хенри Шести“, у режији Никите Миливојевића, у копродукцији са Фондом „Лаза Костић“ и Глоб театром, који је најпре са великим успехом приказан 11. маја у лондонском Глоб театру, док га је наша публика видела 15. јуна.

И репертоар Сцене „Раша Платовић“, на којој је почетком прошле сезоне завршена темељна реконструкција, следио је исти концепт. Најпре су 22. новембра премијерно изведени „Зли дуси“ Ф. М. Достојевског у драматизацији и режији Тање Мандић Ригонат, која је у својој поставци апострофирала погубност идеолошких манипулација. Камијев „Неспоразум“ је приказан 10. децембра 2011, у режији младог редитеља Вељка Мићуновића, који је, бавећи се свеколиком људском отуђеношћу, успео да прикаже колико она може бити

узрок злочина. Како преко апсурда сценски открити сазнање да је „истина ретко чиста, а једноставна никада“, откривано је комадом „Важно је звати се Ернест“ Оска-

Увидом у сезону 2011/12, може се закључити да је Народно позориште, својом оријентацијом ка класичним делима и савременим тумачењима, трасирало прави пут у стилу и на нивоу европских националних театарара. Ову тврђу потврђује и чињеница да је публика свесрдно прихватила представе, о чему најбоље сведоче пуне сале: одиграна је укупно 481 представа, са преко 150.000 гледалаца.

ра Вајлда у режији Николе Завишића, чија премијера је била 14. јануара 2012. Уследила је 16. марта премијера још једног класика, „Стаклене менаџерије“ Тенесија Вилијамса, емотивне трагедије у којој племенита тежња ка породичној хармонији управо води у њену супротност. У завршници сезоне, 29. јуна, у Ораховцу је успешно изведен и Молијеров „Грађанин племић“, комад ништа мање савремене теме о скоројевићкој тежњи и заблуди да се новцем може купити свака вредност. Представу је режирао Даријан Михајловић, а рађена је у копродукцији са Народним позориштем Приштина са седиштем у Косовској Митровици. Београдска премијера ће бити 3. октобра.

И оперски репертоар су обележила класична дела: два премијерна извођења једног дела и две обнове. Доницетијев „Дон Пасквал“ је поново на репертоару од 17. децембра 2011. а Вердијев „Дон

Карлос“, од 4. фебруара 2012. У новој поставци популарне „Кармен“ Жоржа Бизеа, коју потписује Небојша Брадић, наступиле су две премијерне поделе, у којима је насловну ролу 24. марта тумачила Драгана дел Монако, а следеће вечери Александра Ангелов. Оперски студио „Борислав Поповић“, под вођством примадоне Радмиле Бакочевић и маистра Дејана Савића, потврдио је своју активност 6. јуна 2012. и премијером Пучинијеве опере „Сестра Анђелика“, дајући шансе младим уметницима на које ова средина рачуна у будућности.

Балетском представом „Александар“, чији је аутор либрета, кореографије и избора музике Роналд Савковић, Балет Народног позоришта је поново доказао да, сем класичног репертоара, може са истим успехом да изводи и савремена балетска дела, чиме себе сврстава у значајне светске балетске компаније.

Народно позориште је своју функцију националне институције од изузетног значаја потврдило и гостовањима у земљи и иностранству. Драмске представе су гостовале у Пожаревцу, Младеновцу, Земуну, Петровчићу, Аранђеловцу, Костолцу, Зајечару, Пожаревцу, Сомбору, Панчеву, Руми, Смедереву и Обреновцу, где их је видело око 15000 гледалаца. Опера је гостовала у Лазаревцу, Смедереву, Вршцу, Панчеву и Београду (Народна библиотека Србије и црква Ружица), пред око 2000 гледалаца. Балет је гостовао у Сурчину, Лазаревцу и Пожаревцу, пред више од 1000 гледалаца. И поред изражене материјалне кризе, нису остала ни гостовања на иностраним сценама: Драма је играла у Ванкуверу, Торонту, Будимпешти, Дизелдорфу и Лондону (3.105 гледалаца), а Балет у Подгорици и Темишвару (1167 гледалаца).

■ Милован Здравковић ■

Нина Јанковић као Селимена у *Мизантропу*

ЛЕТЊА ГОСТОВАЊА ДРАМЕ И БАЛЕТА

Током летњих месеци, ансамбли Дrame и Балета учествовали су на неколико фестивала и манифестација у земљи и региону, а серија гостовања отворена је 16. јуна Стеријиним комедијом „Кир Јања“ у оквиру Позоришног маратона у Сомбору. На сцени у Бојчинској шуми, бројни посетиоци манифестације Бојчинско културно лето, могли су да уживају у Балетском гала концерту 24. јуна, а недељу дана касније, 1. јула, и у драмској представи „Кањош Мацедоновић“ аутора и редитеља Виде Огњеновић. Исти комад је 12. јула видела и смедеревска публика у оквиру званичног програма Фестивала „Тврђава театар“ на којем је, последње вечери, ван конкуренције, одиграна и драма Тенесија Вилијамса „Стаклена менаџерија“. Представа „Кањош Мацедоновић“ је имала још два успешна извођења, 16. и 17. јула на Фестивалу „Град театар-Будва“, где је, да подсетимо, играна и премијера 8. јула 2011. године. Сезона летњих гостовања закључена је 23. септембра представом „Хенри Шести“, чијим извођењем је, уједно, завршено овогодишње Бојчинско културно лето.

М. Б.

ГОСТОВАЊА МУЗЕЈА

Музеј Народног позоришта ће серију гостовања својих поставки у новој, трећој сезони од оснивања (22. новембра 2010), отворити изложбом „Хенри Шести – ГЛОБ фото БЛОГ“ ауторке Зорице Јанковић на 7. позоришном фестивалу у Младеновцу „Театар у једном дејству“. Ова поставка, која обухвата четири сегмента, макету Глоб театра, костиме, видео материјал и фотографије са гостовање представе „Хенри Шести“ у Лондону, биће отворена 5. октобра у Галерији „Фоаје“ Центра за културу Младеновац. Већ 18. октобра, Музеј ће се представити и публици у Раброву, током Позоришних свечаности „Жанки у част“, изложбом „Великани Народног позоришта на поштанским маркама“ (приређивач Зорица Јанковић), која ће бити постављена у Дому културе.

Иначе, током претходне две сезоне, Музеј је имао више успешних гостовања у земљи и иностранству, а прва изложба које се „отиснула“ на пут била је „Великани Народног позоришта на поштанским маркама“, која је у октобру прошле године отворена у оквиру пратећих програма мла-

деновачког Фестивала „Театар у једном дејству“. Ову поставку је видела и публика у Пожаревцу, априла 2012, у склопу Глумачких свечаности „Миливоје Живановић“. Изложба „Савремена костимографија на сцени Народног позоришта у Београду“ (аутори Олга Мрђеновић и Зорица Јанковић), гостовала је на Данима Зорана Радмиловића у Зајечару октобра прошле године. Исту поставку, али „у пакету“ са изложбом „Народно позориште у Београду кроз историју“ (аутор Зорица Јанковић), видела је у марту ове године и публика у Подгорици, у холу Црногорског народног позоришта. Поменути изложба, која публику детаљније упознаје са више од 140 година постојања наше Куће, са њеним првим представама и управницима, као и са најзначајнијим именима која су стварала историју не само театра већ и српске културе, први пут је представљена иностраној јавности 22. децембра прошле године у Новом театру у Будимпешти, приликом гостовања представе „Дервиш и смрт“. Изложбу „Стеван Сремац, академик и академац“ је крајем марта прво видела публика у Сенти, а месец дана касније је представљена и Нишлијама, у Галерији „Синагога“.

М. Б.

НЕСПОРАЗУМ У ПОДГОРИЦИ

Представа „Неспоразум“, по тексту Албера Камуја и у режији Вељка Мићуновића, учествоваће 15. октобра на Бијеналу црногорског театра. На сцени Црногорског народног позоришта у Подгорици, публици ће се представити Љиљана Благојевић, Марија Вицковић, Михаило Лађевац, Вања Костић Ејдус и Милан Гутовић.

зоришта у Подгорици, публици ће се представити Љиљана Благојевић, Марија Вицковић, Михаило Лађевац, Вања Костић Ејдус и Милан Гутовић.

Р. П. Н.

МАРКО НИКОЛИЋ ЛАУРЕАТ

Награда за изузетан допринос уметности глуме „Павле Вуисић“, уручена је 27. августа на нишкој Летњој позорници нашем прваку Дrame, Марку Николићу. Ова престижна филмска Награда, која се раније

звала „Славица“, а од 1994. носи име великана српског глумишта, састоји се од плакете са Вуисићевим ликом, те монографије и документарне филмске сторије о добитнику. Николићу је Награду уручио председник Удружења филмских глумаца Србије, Владан Живковић.

М. Б.

У ЛЕКСИКОНУ ЕЛИТЕ

Нашу примадону Милку Стојановић, Интернационални биографски центар из Кембриџа уврстио је међу стотину највећих професионалаца 2012. године. У саопштењу те институције која има статус водећег светског издавача биографских приручника и „лексикона елите“, међу којима је више од 20 књига „Ко је ко“ са 132 издања, наводи се да „носилац овог признања може бити уверен да је обезбедио сигурно место у историји“.

М. Б.

ТЕОДОРА ОСВОЈИЛА ИСТАНБУЛ

Млада балерина Народног позоришта Теодора Спасић остварила је велики успех на III интернационалном балетском такмичењу у Истанбулу (25. до 30. јун 2012). У категорији јуниора, у којој је учествовало више од пет стотина играча од којих је жири, којим је председавао чувени Јури Григорович, одлучио да у ужи избор уврсти двадесет кандидата, наша Теодора је освојила завидно треће место. Ова талентована осамнаестогодишњакиња је за Позоришне новине изјавила да је награда дошла као резултат напорног рада са педагогом Иванком Лукатели која јој је помагала у припреми класичних варијација, те са Маријом Бајчетић и Дејаном Коларовим са којима је припремала две савремене варијације. Теодора је од ове сезоне члан нашег балетског ансамбла и радује се наступима у класичном балетском репертоару, новим представама и улогама.

Б. К.

ЈЕДАН ИНТЕРЕСАНТАН ЈУБИЛЕЈ

Век модерне режије

Првих деценија рада Народног позоришта, с позиције данашњег искуства, о режији се не може ни говорити. Глумци би научили текст – увелико се ослањајући на суфлера – а први глумац би на неколико проба покушао да са колегама-суиграчима договори и увежба основни мизансцен. Разуме се, неки од њих су имали више афинитета и способности за „аранжирање“ представе, као на пример Алекса Бачвански, али његово делање траје само до 1874. На месту редитеља потом су глумци Милош Цветић, Ђура Рајковић, Тоша Јовановић, Светислав Динуловић, Милорад Гавриловић, Илија Станојевић, Сава Тодоровић, Љуба Станојевић... Преовлађивао је патетични, романтичарски стил глуме. Представе су се играле у свега неколико типизираних декора. Глумци су испрва играли у сопственим костимима, а глумице су у ову сврху добијале мали додаток на плату. Нешто касније, почиње се са наручивањем костима за представе – углавном типских.

Значајну прекретницу у овој пракси чини Милан Грол, који одмах по ступању на чело Народног позоришта започиње њену реорганизацију, по угледу на француске и немачке моделе, учествујући и у изради Пројекта Закона о Народног позоришту. Уз предлог новог Закона и Уредбе којом је био допуњен и развијен (коначно усвојени 27. маја и 15. јуна 1911), Грол 30. јануара 1911. подноси Јаши Продановићу, министру просвете, елаборат о реформи Народног позоришта, којим, између осталог, предлаже „преображај режије“ и „побољшање техничких погодба за извођење дела: декора, машинерије и костима“, а Закон наводи да је уметнички рад на сцени поверен редитељу, чиме је режија подигнута „на висок степен самосталне уметности“ (о чему је било речи у Фељтону Зорана Т. Јовановића).

Тако су се стекли услови да Грол већ 1. октобра 1911. именује за главног редитеља и директора позорнице Народног позори-

Милутин Чекић

шта школованог редитеља, члана Уметничког позоришта из Москве, Александра Ивановича Андрејева, који је на сцену донео модерне принципе позоришне режије, а заједно са позоришним сликарком Балузеком и извесно богатство декора. Први комад који је нови редитељ поставио била је комедија

Урзо по усвајању новог Закона о Народног позоришту и свега неколико месеци по ангажовању Андрејева, Народног позориште 1912. године Краљевим указом добија првог домаћег школованог редитеља, Милутина Чекића.

Островског „Буря“, чија премијера била 24. новембра 1911. Много захтевнији подухват је била његова друга режија – Шекспиров „Макбет“, 27. јануара 1912. Најављујући овај велики догађај, београдска штампа констатује како су дотле Шекспирови комади на нашој сцени „давани сасвим примитивно“, а на костим и декор се није обраћала пажња, док критичар

„Политике“ после премијере бележи: „Г. Андрејев је за нашу позорницу спремио модерну инсценацију, која усредсређује гледаочеву пажњу на реч песникову“. Уз мање замерке, рецензент истиче да ова „премијера има, за нашу позорницу, значај велике реформе: г. Андрејев је позорницу преобразио, и, што је више, показао да се она увек може да преобрази“.

За појаву и развој модерне режије у нашем театру, изузетно је значајан још један догађај из 1912: после „шест месеци студија позоришне уметности на страни“, писар Министарства просвете и питомац Народног позоришта Милутин Чекић, 14. априла је Краљевим указом постао први указни редитељ по новом Закону о Народног позоришту. Поводом овог догађаја, рецензент часописа „Звезда“ чији уредник је био Бранислав Нушић, пише чланак „О режији“, којим обавештава читаоце како се доласком Андрејева и Чекића „питање режије у нашем Позоришту приводи, мало по мало, крају“, те да управа, иако јој је овакво решење било наложено Уредбом, заслужује сваку похвалу због брзине и избора личности. „Г. М. Чекић је већ одавно познат у позоришним круговима као ‘позоришни човек’. Његова љубав према позоришту, његово опште образовање, које је нешто сасвим ново у послу ове врсте, појачано још специјалним студијама на страни, све је то стварало од њега једног кандидата без такмичара за овај положај, те се због свега тога с разлогом од њега може очекивати нова ера у српској режији“. Прва Чекићева поставка је била трагедија Ђуре Јакшића „Јелисавета кнегиња црногорска“, чија премијера је била 21. априла 1912, после које „Политика“ јавља да је комад „прегледнији“ него што је био у претходној поставци. Тако се, захваљујући управнику модерне европске оријентације и Закону о Народног позоришту, и у оквиру српског театра родила нова, самостална уметност – режија.

■ Јелица Стевановић ■

IN MEMORIAM

Слободанка Боба Игњатовић (1945–2012)

Бог није обећао дан без бола, туге и кише, али је обећао снагу за дан, утеху за сузе и светло за пут. Драга наша Бобо, сигурни смо да си и у новом дому све подарила својим осмехом. Такву ћемо те вечно памтити.

М. Бурсаћ

Марија Јанковић: игром се отварамо према себи и свету

Истакнута солистичкиња београдског Балета Марија Јанковић (1946), завршила је Балетску школу „Лујо Давичо“ у класи Ксеније Кецојевић 1965. године и најпре три сезоне играла у ансамблу Српског народног позоришта у Новом Саду. Затим је постала чланица и прва солистичкиња Балета Народног позоришта у Београду, где је убрзо стекла поверење Вере Костић и Димитрија Парлића, који су јој давали све сложеније улоге. Нижу се балети „Лабудово језеро“, „Петар Пан“, „Кармен“, „Катарина Измаилова 77“ – остала је посебно у памћењу њена интерпретација Савести у овом Бручијевом балету – и други. Сматрала је да није довољно припремљена за извођење великих класичних балета, што је учила Лидија Пилипенко када јој је поверила главну улогу у свом неокласичном кореографском првенцу, „Бановић Страхинић“, у којем је као носилац главне женске улоге Марија показала достојанство, смиреност и улечатљив пла-

стични израз. Успешно је одиграла и улогу Мајке Асе у поставци „Пер Гинта“, коју је дала Микаела Атанасиу. У свим тим улогама, које се памте, сарађивала је са кореографима на најквалитетнији начин и заједно са њима успешно налазила „прави покрет“, који би уопштено њену унутрашњу, драмску интерпретацију.

После 24 године рада у Народном позоришту, отишла је са сцене и посветила се својој другој професији – играчкој педагогији. Још док је активно играла, почела је да се бави тим захтевним и одговорним послом у Балетској школи „Лујо Давичо“, а затим је отишла у Лењинград на специјализацију, у чувену Школу „Ваганова“, где је завршила Методологију класичног балета од I до V разреда. Специјализација у Лењинграду је, по Маријиним речима, била као „у свету снова“. Полако је савладала систем образовања младих и то је определило њено даље ангажовање у уметничкој игри. Бавећи се педагошким радом са младима у Панчеву, па у Студију „Орхестра“,

а последњих година у Битеф-играчкој компанији, упутила је и упућује младе у тежак, али за сваку даљу надградњу неопходан пут техничког савладавања класичне балетске игре. И она, као и многи савремени играчки педагози и теоретичари, сматра да је основа сваке уметничке игре управо класични балет. На тој основи Јанковићева припрема своје ученике за игру слободних покрета, која као и класика има своје законитости.

Сценско играчко искуство, балетска педагогија и жеља и напор да иде у корак са савременим трендовима у уметничкој игри, омогућили су знатно жељној, вредној и озбиљној професорки балета Марији Јанковић да од 1998. до 2003. буде успешна и као главни уредник нашег јединог часописа за уметничку игру, „Орхестра“. Поред тога, потврдила се и као квалификовани балетски критичар. Захваљујући својим знањима

и љубави према педагошком позиву, Марија Јанковић је у играчкој компанији Битеф театра успела да, поред професионалних уметника, и међу онима који су се аматерски бавили другим врстама плеса, препозна и однегује врсне играче.

Не би требало заборавити да је Јанковићева завршила све потребне послове за објављивање књиге Маге Магазиновић „Мој живот“, коју је студиозно приредила Јелена Шантић и, нажалост, није дочекала њено објављивање. Овај несебичан труд, вредан сваког поштовања, можда најбоље сведочи колико су нашој уметничкој игри потребне и драгоцене личности попут Марије Јанковић, која је својом играчком, педагошким, критичарском али и организационом делатношћу, стварала успешне комуникације између себе и света. То је прави пример за углед и будућим генерацијама оних који ће у нашој средини са поштовањем и љубављу следити путеве Терпсихоре.

(наставиће се)

Поново на челу Позоришта

Милан Грол је именован за в. д. управника Народног позоришта у својој тридесет трећој години, 17. јула 1909, а 31. марта 1910. је поднео оставку, када је на чело Куће постављен угледни глумачки првак и редитељ Милорад Гавриловић, који се на тој функцији задржао осам месеци, од 1. априла до 24. новембра 1910. године.

Грол је поднео оставку после инцидента који је изазвала једна изнуђена глумачка прослава. Наиме, глумац Димитрије Петровић (1863–1927) тражио је да у пролеће 1910. прослави 25-годишњицу уметничког рада. Управа је захтев одбила, па је глумац затражио дозволу од министра просвете Јована Жујовића, који је наредио Управи да се прослава одржи, после чега Грол и Предић, у знак протеста, поднеше оставку.

Децембра 1910. Грол проводи месец дана у Паризу где, као и приликом свог ранијег боравка у

овој европској метрополи, иде готово сваке вечери на позоришне представе, бележи утиске о комадима, глумцима, сценографији коју овлаш и црта, скицира нацрте костима, итд. Посебно изучава организацију и пратећу законску

регулативу у области француског театра.

Исте, 1910, Српска књижевна задруга (књ. 132) објавила му је превод две приповетке Проспера Мермеа, „Коломба“ и „Кармен“, са инструктивним предговором. Како та прва, тако и све четири наредне Гролове књиге, биће објављене у издањима угледне Српске књижевне задруге.

Грол, као професор Друге београдске гимназије, постављен је по други пут за управника Народног позоришта 1. јануара 1911. и на тој дужности остао до прекида рада Позоришта

почетком Првог светског рата, односно до преузимања војничких дужности. Одликован је француском Легијом части (Ordre national de la légion d'honneur) 9. септембра 1911, за особите заслуге на пољу ширења француске културе.

У ратовима 1912–1913. и током 1914–1915. године Грол је био одређен за цензора на београдском телеграфу, а потом на нишком телеграфу (од октобра 1914. до марта 1915). Затим је био члан комисије за процену ратне штете до евакуације у октобру 1915. године. Пошто је прешао Албанију, упућен је са Крфа у Женеву да тамо, заједно са Божом Марковићем, оснује и води српски Пресбиро, а по окончању рата упућен је у истом својству на Конференцију мира у Паризу. Грол обавља ове дужности од 1916. до 1919. године.

Током Првог светског рата објавио је неколико политичко-пропагандних дела под псеудонимом (Victor Kuhne: Ceux dont on ignore le martyre; Les Bulgares peints par eux-mêmes, Lausanne-Paris, 1917; СХС, Женевска конференција о југословенском уједињењу, Догађаји, документи и коментари, Женева, 1918, Загреб, 1919). Са Јованом Цвијићем и другима је међу оснивачима Југословенске демократске лиге 1918. у Паризу, уредник је њених издања и њеног гласила

„Југословенска демократска лига“, чији је први и једини број изашао у Женеви 1919. Своје погледе на политичка збивања у првим поратним годинама износи у два брошура: „Републиканска демократија“, Београд, 1921. и „Две године заблуда и лутања“, Београд, 1921. Двадесетих година сарађује у листовима „Епоха“ (1922), „Одјек“ (1924), „Слободни народ“ (1925), „Народ“ (1925), „Народна слога“ (1926), у часопису „Мисао“ (1920–1921). Са Божом Марковићем и Костом Јовановићем 1922. покрене „Недељни гласник“, чији је стални сарадник.

Почетком августа 1919. се вратио у Београд и поново преузео дужност управника Народног позоришта. На том положају је остао до 22. фебруара 1924, када је на властити захтев поднео оставку како би се активно бавио политичком делатношћу. Управник Милан Грол, поводом позоришног јубилеја, одликован је 27. јануара 1923. Орденом Св. Саве II степена.

(наставиће се)

ВЕЛИКА СЦЕНА

ОКТОБАР 2012.

понедељак 19.30 ЗЛАТНО ТЕЛЕ Горан Марковић, по роману Илфа и Петрова 01	уторак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 02	четвртак 19.30 ВЕСЕЛЕ ЖЕНЕ ВИНДЗОРСКЕ комедија Вилијама Шекспира 04	петак 19.30 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П.И. Чајковског 05	субота 19.00 КАРМЕН опера Жоржа Бизеа 06	недеља 19.30 ГОСПОЂА МИНИСТАРКА комедија Бранислава Нушића 07	понедељак 19.30 ДОДЕЛА НАГРАДА „БРАЋА КАРИЋ” 08	уторак 20.00 ГОЛГОТА И ВАСКРС СРБИЈЕ у извођењу Ансамбла народних игара и песама Србије „Коло” 09						
среда 19.00 АТИЛА опера Ћузепеа Вердија 10	четвртак 19.30 ОТВАРАЊЕ VIII ИНТЕРНАЦИОНАЛНОГ СИМПОЗИЈУМА КОЛОПРОКТОЛОГА 11	петак 19.30 ПОКОНДИРЕНА ТИКВА комедија Јована Стерије Поповића 12	субота 19.00 ЉУБАВНИ НАПИТАК опера Гаетана Доницетија 13	недеља 19.30 ВЕЛИКА ДРАМА драма Синише Ковачевића 14	понедељак 19.30 ДЕРВИШ И СМРТ Б. М. Михиз / Е. Савин, по роману Меше Селимовића 15	уторак 19.30 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П. И. Чајковског 16	среда 19.00 ФИГАРОВА ЖЕНИДБА опера В. А. Моцарта 17						
четвртак 19.30 TRIPLE BILL - НАПОЛИ, ИНТЕРВАЛ, ШЕСТ ПЛЕСОВА кореографи: Бурнонвил, Марковић / Колар, Килијан 18	петак 19.30 ПОКОЈНИК комедија Бранислава Нушића 19	субота 19.00 ТРУБАДУР опера Ћузепеа Вердија 20	недеља 19.30 ХЕНРИ ШЕСТИ драма Вилијама Шекспира 21	понедељак 19.30 КАЊОШ МАЦЕДОНОВИЋ драма Виде Огњеновић 22	уторак 19.30 КО ТО ТАМО ПЕВА балет на музику Војислава Вокија Костића 23	среда 19.00 СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН опера Ђоакина Росинија 24	четвртак 19.30 ПАЈАЦИ / КАВАЛЕРИЈА РУСТИКАНА опере Руђера Леонкавала / Пјетра Маскањија 26	петак 19.30 МИЗАНТРОП комедија Ж. Б. П. Молијера 27	субота 19.30 БАХАНТКИЊЕ трагедија Еурипида 28	недеља 19.30 ХЕНРИ ШЕСТИ драма Вилијама Шекспира 29	понедељак 19.30 TRIPLE BILL - НАПОЛИ, ИНТЕРВАЛ, ШЕСТ ПЛЕСОВА кореографи: Бурнонвил, Марковић / Колар, Килијан 30	уторак 19.30 ДОН ПАСКВАЛЕ опера Гаетана Доницетија 31	среда 19.00 ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО балет П.И. Чајковског 01

СЦЕНА „РАША ПЛАОВИЋ”

среда 20.30 ГРАЂАНИН ПЛЕМИЋ / ПРЕМИЈЕРА комедија Ж. Б. П. Молијера 03	четвртак 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 04	петак 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 05	субота 20.30 СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА драма Лукаса Берфуса 06	недеља 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 07	уторак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 09	среда 20.30 НЕСПОРАЗУМ драма Албера Камија 10
четвртак 20.30 ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА комедија Ива Брешана 11	петак 20.30 ДРЖАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ драма Роналда Харвуда 12	субота 20.30 ХАСАНАГИНИЦА драма Љубомира Симовића 13	недеља 20.30 МАЛИ БРАЧНИ ЗЛОЧИНИ драма Ерика Е. Шмита 14	уторак 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 16	среда 20.30 ХЕДА ГАБЛЕР драма Хенрика Ибзена 17	
петак 20.30 КОВАЧИ комедија Милоша Николића 19	субота 20.30 ЛАЖА И ПАРАЛАЖА комедија Јована Стерије Поповића 20	недеља 20.30 СТАКЛЕНА МЕНАЖЕРИЈА драма Тенесија Вилијамса 21	уторак 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског 23	среда 20.30 ЗЛИ ДУСИ Т. М. Ригонат, по роману Ф. М. Достојевског 24	четвртак 20.30 ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ комедија Оскара Вајлда 25	
петак 20.30 ЗАГОНЕТНЕ ВАРИЈАЦИЈЕ драма Ерика Е. Шмита 26	субота 20.30 ИГРАЈУЋИ ЖРТВУ комедија Владимира и Олега Пресњакова 27	среда 20.30 МИСИС ТОЛСТОЈ драма Сергеја Коковкина 31				

ДОГАЂАЈИ У ОКТОБРУ

- 03.10. ГРАЂАНИН ПЛЕМИЋ / ПРЕМИЈЕРА, комедија Ж. Б. П. Молијера, у копродукцији са Народним позориштем Приштина са седиштем у Косовској Митровици, Сцена „Раша Плаовић”
- 06.10. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 11 и 13 часова
- 08.10. ДОДЕЛА НАГРАДА „БРАЋА КАРИЋ”, у 19.30 часова, Велика сцена
- 09.10. ГОЛГОТА И ВАСКРС СРБИЈЕ, у извођењу Ансамбла народних игара и песама Србије „Коло”, у 20 часова, Велика сцена
- 11.10. ОТВАРАЊЕ 8. ИНТЕРНАЦИОНАЛНОГ СИМПОЗИЈУМА КОЛОПРОКТОЛОГА, у 19.30 часова, Велика сцена
- 13.10. ЉУБАВНИ НАПИТАК, опера Гаетана Доницетија, гостују Пабло Камесеље, тенор (Шпанија) и Марко Калајановић, баритон; у 19 часова, Велика сцена
- 17.10. ФИГАРОВА ЖЕНИДБА, опера В. А. Моцарта, први пут у улози Грофице Гордана Томић, у 19 часова, Велика сцена
- 20.10. ТРУБАДУР, опера Ћузепеа Вердија, гостује Драгутин Матић, баритон, у 19 часова, Велика сцена
- 20.10. ОТВОРЕНА ВРАТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА, у 11 и 13 часова
- 24.10. СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН, опера Ђоакина Росинија, први пут у улогама - Софија Пижурица (Розина), Александар Стаматовић (Дон Бартоло), у 19 часова, Велика сцена
- 31.10. ДОН ПАСКВАЛЕ, опера Гаетана Доницетија, гостује Пабло Камесеље, тенор (Шпанија); први пут у улогама - Снежана Савичић Секулић (Норина), Вук Матић (Дон Пасквале), у 19 часова, Велика сцена

ГОСТОВАЊА У ОКТОБРУ

- 05.10. ХЕНРИ ШЕСТИ - Позоришни фестивал у Младеновцу „Театар у једном дејству”
- 08.10. ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА - Лазаревац
- 15.10. НЕСПОРАЗУМ - Биенале црногорског позоришта, Подгорица
- 17.10. ХЕНРИ ШЕСТИ - Панчево
- 18.10. ВАЖНО ЈЕ ЗВАТИ СЕ ЕРНЕСТ - Чанак
- 30.10. СЕКСУАЛНЕ НЕУРОЗЕ НАШИХ РОДИТЕЉА - Студентски град
- 01.11. КИР ЈАЊА - 20. фестивал „Вршачка позоришна јесен”, Вршац

Радно време благајне: сваког дана од 11 до 15 и од 17 сати до почетка представе. Недељом од 17 сати до почетка представе.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
ЗАДРЖАВА ПРАВО ИЗМЕНЕ РЕПЕРТОАРА

Телефон благајне: 2620-946
Телефон за групне посете: 2626-566

www.narodnopozeriste.rs

Издавачка делатност Народного позоришта у Београду

За издавача Божидар Ђуровић, управник | Главни уредник Позоришних новина Жељко Хубач | Заменик главног уредника Јелица Стевановић | Редакција: Микојан Безбрадица, Милош Дујаковић, Бранкица Кнежевић | Сарадници: Милица Зајцев, Зоран Т. Јовановић, Мирјана Бурсаћ, Марија Милић | Техничка редакција: арт директор и графички дизајнер Јован Тарбук, графички дизајнер Јелена Ратковић | Коришћене фотографије архива Народного позоришта, МПУС и личних архива | Припрема и дизајн Народного позоришта у Београду | Народное позориште у Београду, Француска 3, 11000 Београд | Маркетинг 2622-180